

[Udenrigsministeren.]

det andet Land, mere eller mindre illusoriske. Derfor maa der ved Udstedelse af Valutaattester paa Varer, som skal komme fra Tyskland, i meget høj Grad tages Hensyn til, at denne Udstedelse ikke forrykker Forholdet til England. Det er et Spørgsmaal, der nøje overvejes, hver Gang den almindelige Plan lægges, og ogsaa hver Gang der er Tale om at udvide Planerne paa Grund af de saakaldte Reklamationsbegøring, der indkommer fra de forskellige Erhverv. I ethvert saadant Tilfælde maa vi i Udenrigsministeriet, naar Handelsministeriet har foretaget den almindelige Opgørelse, gennemgaa de Planer og Ønsker, der er fremme, og sige, paa hvilke Punkter en Indrømmelse over for det ene Land vil komme til at volde Vanskeligheder over for det andet Land.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup pegede paa, at der for Englands Vedkommende var foregaaet en betydelig Bedring i Handelsbalancen, og derom er der jo ingen Tvivl. Foreløbig kan det vel ikke siges, at den helt har tilfredsstillet Englænderne, men dog har den Betragtning kunnet anføres med megen Vægt over for England, at vi er naaet til at indføre engelske Varer for omtrent halvt saa stort et Beløb, som vi udfører for af danske Varer til England, hvorved vi er naaet til et lignende Samhandelsforhold med England, som England har med fremmede Lande taget under eet. Men efter at vi var naaet dertil, er der det sidste Aar foregaaet en om end ikke afgørende Forskydning, saa dog en Forskydning, som stiller Handelsforholdet til England noget vanskeligere. Der er nemlig sket det, at medens Værdien af vor Udførsel til England af danske Varer er steget med rigeligt 1 Million Pund, er Værdien af den danske Indførsel fra England faldet med omkring 1 Million Pund, naar det drejer sig om egentlige engelske Varer, og betydelig mere, hvis man medregner de Transitvarer, som indgaar i den danske Statistik, men ikke i den engelske. Der er altsaa foregaaet en Forskydning af ikke helt ringe Betydning, og derfor har vi al mulig Grund til stadig at fæste vor Opmærksomhed ved den Udvikling, som finder Sted.

Det ærede Medlem spurgte om, hvem der træffer Bestemmelserne. Der findes jo baade for Tysklands og Englands Vedkommende saakaldte Regeringsudvalg, hvor Repræsentanter for Danmark og de paagældende Lande mødes. Der gennemgaaes de enkelte Varelistes, og Beslutning tages naturligvis af Regeringerne. Jeg kan føje til, at i de forskellige Tilfælde bliver der

ført Forhandlinger med de interesserede Erhverv, og der er ogsaa altid Adgang til Forhandlinger med Rigsdagsudvalg, naar der maatte fremkomme den ene eller den anden Art af Ønsker i saa Henseende. Disse Aftaler træffes regelmæssigt for 1 Aar, men undertiden rejser der sig Spørgsmaal om Tillægsaftaler. Det er jo Ting, som efter deres Natur ikke er egnede til at forelægges til Forhandling paa samme Maade som en virkelig Overenskomst, men selve Beslutningerne træffes altsaa ikke blot for 1 Aar ad Gangen, men undertiden ved særlige Aftaler, naar specielle Ønsker fremkommer, og saadanne Ønsker er ikke mindst fra engelsk Side gentagne Gange fremkommet og har ført til Tillæg til den oprindeligt aftalte Liste.

Om Svineordningen skal jeg kun gøre den enkelte Bemærkning, at saa vidt jeg har forstaaet, drejer det sig om, at der har manglet et halvt Hundrede Tusinde Svin, som der havde været Mulighed for at udføre til England i Løbet af Vintermaanederne, og det bliver jo en Værdi paa nogle Millioner. Dertil kan jeg føje, at Slagterierne mener i Løbet af Aaret at kunne udfylde det Kontingent, der er Tale om. Noget andet er, at der muligvis kan komme ekstra Kontingenter, som man ikke vil blive i Stand til at udnytte i de nærmeste Maaned. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Aarsagerne dertil, men kun i al Almindelighed sige, at den afgørende Aarsag er, at de Prisbevægelser, der finder Sted med Hensyn til Foderstoffer, synes at paavirke Svineproduktionen i Danmark ligesom andre Steder. Vi har nu haft 2 Aar af meget forskellig Karakter. I 1937 havde vi i høj Grad for mange Svin, Svin, som man ikke kunde faa afsat hverken i Tyskland eller i England, og Resultatet blev store Slagninger af ganske unge Svin; i 1937 blev der slagtet en halv Snes Procent mere end i 1938. I 1938 har det derimod knebet med at faa det fornødne Antal. Efter min Mening kan der ikke fra engelsk Side rejses nogen som helst Bebrejdelser mod os, thi naar England har sat et fast begrænset Kontingent og man fra engelsk Side ikke er villig til at fastsætte dette Kontingent i Enkeltheder for en længere Periode, maa man altid regne med den Mulighed, at der kan komme korte Perioder, hvor Forsyningen ikke klapper. Vi kan ikke regelmæssigt indrette os paa en Slags Overproduktion af Svin med det Formaal til enhver Tid at imødekomme Ønsker. Om de danske Slagterier har beregnet Mulighederne paa tilfredsstillende Maade, og om Producenterne har fulgt